

paa det rene med, hvilke der er fremmede, og hvilke der er danske, men saa saare det drejer sig om fremmed eller dansk Kapital, bliver Spørgsmaalet vanskeligt at besvare. Jeg skal i denne Forbindelse nævne den saakaldte Kvoteforsikring, som er omtalt i Lovforslaget. Den bestaar i, at vedkommende Selskab afsætter eller sælger en Del af de Forsikringer, det har erhvervet eller erhverver, til andre Selskaber. Bestaaende danske Livsforsikringsselskaber har til udenlandske Selskaber solgt en Del af de Forsikringer, de ligger inde med, og nu vil vel ingen fortælle mig, at det er danske Penge, som disse udenlandske Selskaber har stukket i de indenlandske Selskaber, for at købe en Del af deres Forsikringsbestand. Jeg mener derfor, at Statsanstalten bør bevare den Særstilling med Hensyn til Embeds- og Bestillingsmænds Forsikringspligt i Anstalten, som den hidtil har haft. Den, der agter at søge et Embede, ved i Forvejen, hvad han gaar ind til, og han vil sikkert, selv om Forsikringen tegnes flere Aar i Forvejen, sørge for at blive forsikret i Statsanstalten i Stedet for i et privat Selskab, naar han omgaas med den Tanke at gaa ind i Statens Tjeneste. Man maa ikke se bort fra, at private Selskaber er og bliver privat Forretning. Noget andet er det med Statsanstalten for Livsforsikring; den er garanteret af Staten, og hvis den opsamler overflødig Kapital, vil Staten kunne inddrage denne Kapital til andre Formaal, hvad jo alt er sket. Jeg henviser i saa Henseende til, at en af Venstres Finansministre foreslog og fik vedtaget, at man inddrog 11 Mill. Kr. af Statsanstaltens Fond til Statslaanefonden. Vi er jo alle paa det rene med, at noget saadant ikke kunde lade sig gøre overfor et privat Selskab. Det er kun i denne Tid, vi har hørt noget om, at private Livsforsikringsselskaber har ment det rigtigt at bevilge en vis Penge-sum til andre Formaal end netop det Forretningsformaal, de har. Det er, naar den privilegerede Valgret menes at være i Fare, at private Forsikringsselskaber har anset det for rigtigt at bevilge en halv Snes Tusinde Kroner til Dækning af det snart berømte Hul i Nordfronten; men derudover har jeg aldrig hørt, at de private Selskaber befatter sig med Filantropi i nogen som helst Retning. De er private Forretninger som enhver anden, der har til Opgave at tjene det mest mulige til de Aktionærer og Garanter, som sidder inde med Selskabets Aktier. Jeg tror derfor, at vi her i Rigsdagen og specielt i Folketinget

har den Pligt at værne Statsanstaltens Interesser i størst mulig Udstrækning, og det tror jeg ikke, vi gør ved at gaa ind paa Vedtagelsen af en saadan Ændring som den, der er foregaaet i § 39. De store Bonusudbetalinger, som Statsanstalten i dette Aars første Maaned har iværksat, har medført en overordentlig stærk Tilgang af Forsikringer til Anstalten. Jeg ved, at Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som staaer direkte under Statsanstalten, ved sin Virksomhed mægtigt har bidraget til, at der til Trods for de ringe Midler, Arbejderklassen i al Almindelighed raader over, i store Kredse af Arbejderklassen er kommet den Tanke op: du skal, naar du har stiftet Familie, tegne en saa stor Livsforsikring som muligt, for at de, du har Forsørgelsespligt overfor, i det Tilfælde, at du skulde dø, ikke skal staa fuldstændig paa bar Bund. Det er en smuk og god Opgave, dette Selskab har sat sig, og en Opgave, vi netop har iværksat paa den Maade, at Statsanstalten staaer som den egentlige Garant for de i dette Selskab tegnede Forsikringer. Selskabet har indført ugentlige Præmiebetalinger, hvad der er en Lettelse for de forsikrede, idet det er lettere for Arbejderne at afse ugentlige Smaabeløb end større Beløb maanedlig eller kvartaarlig. Jeg tror, vi alle bør være enige om ikke at vedtage 2det Stykke af § 39.

Jeg har for mig en Beretning, som blev afgivet af Lønningsudvalget i 1908—09, vedrørende et Lovforslag om Lønninger m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring. Lovforslaget blev ikke gjort færdigt, fordi det kom for sent hened fra Landstinget. Udvalget sendte forskellige Forespørgsler til Statsanstalten angaaende Lønningerne saavel i Statsanstalten som i forskellige private Forsikringsselskaber. Blandt de stillede Spørgsmaal var følgende: 1) Hvor meget Selskabernes Erhvervsprovision udgør i Procent af den i Aaret tegnede Forsikringssum (for Statsanstalten er ikke medregnet de pligtige Forsikringer). 2) hvor meget Inkassoprovisionen udgør i Procent af Aarets Præmieindtægt, og 3) hvor meget Centraladministrationsudgifterne udgør i Promille af den samlede Forsikringssum ved Aarets Udgang. Det viser sig efter den Tabel, hvori Besvarelserne findes, at Erhvervsprovisionen for Statsanstalten henholdsvis i 1906 og 1907 har været 1,28 og 1,22 pCt., medens den for de øvrige 4 Selskaber, der er nævnt: „Hafnia“, „Nordisk Livsforsikringsselskab“, „Danmark“ og „Dan“, er oppe paa Tal